

tum, og dels afgivet Forskrivning, man vælger et af de 2 Systemer. Jeg kan derfor ganske slutte mig til Ændringsforslaget, saa meget mere, som den Bestemmelse, det gaar ud paa at forandre, ikke er noget, der fandtes i Regeringens Lovforslag. — De øvrige Ændringer ere alle af den Natur, som den ærede Ordfører allerede har antydnet, at de slet ikke stille Krav til Omtale, det er rene Redaktionsændringer, og jeg er i Stand til at slutte mig til dem alle. — Jeg haaber saa, at vi ved denne 3die Behandling virkelig have tilveiebragt et Grundlag, paa hvilket vi kunne vise tilbage med Berettigelse til at fordrø det paaagtet paa de Steder, hvor det senere maatte blive gjort til Genstand for Behandling. Jeg har i alt Fald for mit Vedkommende ikke kunnet yde mere, alle, der have staaet mig bi, heller ikke, og det ærede Udvalg har, som allerede anført, under Behandlingen saavel i Udvalgets Møder som senere i Salen lagt alt det Arbejde ind deri, som det har kunnet. Jeg tvivler derfor ikke om, at det er et rigtig godt Lovarbejde, der nu vil forlade dette høje Ting — selv om det naturligvis kunde blive bedre paa enkelte Punkter, og navnlig kunde der jo forandres meget i det, hvis man vilde forandre det i principiel Henseende, men derom har der jo ikke foreligget noget som helst.

Oct. Hansen: Det var ikke min Mening at rette nogen Bebrejdelse imod den ærede Ordfører. Jeg erkender, at vi maa haste med Lovforslagene, hvis vi skulle faa dem færdige inden Samlingens Slutning. Men jeg vil dog gøre den Bemærkning i Anledning af, at den ærede Ordfører omtalte, at der i Gaar blev holdt Udvalgs-møde, hvor jeg var forhindret fra at være til Stede, at jeg ved ikke rettere, end at, medens jeg sad med spændt Opmærksomhed og hørte paa de interessante Jærnbaneforhandlinger, have de andre Herrer af Udvalget holdt et lille Udvalgs-møde, men det kan dog i hvert Fald ikke bebrejdes mig, at jeg ikke var til Stede i det.

Jeg er enig ogsaa med den højtærede Minister i, at Forslaget i og for sig er et godt Arbejde. Det var et godt Arbejde, da den højtærede Minister forelagde det her, og det er muligvis bedre nu, idet det forlader os, men jeg sagde blot, at det ikke er noget færdigt Arbejde, og jeg tror endogsaa, at vi jo ikke ere saadan særlig Livsforsikringsteknikere, hvis vi havde haft noget mere Tid, navnlig mellem 2den og 3die Behandling, maatte have kunnet gøre

det bedre. Jeg sigter ikke saa meget til, at der kan være Divergenser med Hensyn til Realitetsspørgsmaal, det er mere, at der netop i formel Henseende ved Gennemlæsningen af Lovudkastet nu igen er paa adskillige Punkter opkommet Tvivl, om det nu er rigtigt udtrykt, hvad vi mente. Men det er, som sagt, mindre vigtigt, og jeg skal ikke opholde mig ved det.

Siden jeg tillod mig at berøre Spørgsmaalet om Ændringsforslag under Nr. 23, kan jeg ikke sige, at jeg fandt mig egentlig ganske tilfredsstillet ved den Forklaring, som den ærede Ordfører gav. Han mente, at man var garanteret derved, at et udenlandsk Selskab jo her skulde nedlægge en Kapital paa mindst 100,000 Kr., og deri kunde saa Forsikringsraadet se, om der var tilstrækkelig Garanti. Ja, det kan være rigtigt nok, men der vil gaa et, maaske halvandet Aar, inden der kan blive gjort op, og Forsikringsraadet træde til; dette Depot skal ikke gøres op eller suppleres for hver Dag, men i hvert Fald kun efter en Aarsopgørelse, som Forsikringsraadet dog maa have nogen Tid til at gaa igennem. Det betyder saaledes ikke noget, derimod har det noget mere Betydning, at man siger, at den enkelte forsikrede, som har en forfalden Fordring, kan gøre Eksekution i denne nedlagte Kapital, og naar saa det udenlandske Selskab ikke tilbagefører det Beløb, der tages ud af den, kan man skride ind mod Selskabet. Ja, det er sandt, men det vil altsaa sige, at den forsikrede, der har en forfalden Fordring, skal først have Dom — hvilket kan vare 1 à 2 Aar — saa skal han gøre Eksekution, og saa skal der rettes Opfordring til Forsikrings-selskabet om at supplere og bringe Pengene tilbage. Paa den Maade gaar der, lad os sige to Aar hen, hvor Selskabet bliver ved at virke her i Landet. Saa standser det sine Betalinger her i Landet, men vil se at holde sig oven Vandet i sit Hjemland. Det er ikke ganske tilfredsstillende. Der burde være en Bestemmelse, hvorefter et udenlandsk Selskab, naar der konstateres Betalingsstandsning, kunde sættes ud af Virksomhed, og det er netop en af den Slags Mangler, som bringe mig til at sige, at Lovforslaget er ikke færdigt. Vi kunde have fileet mere af paa Maskineriet og faaet adskillige hensigtsmæssige Bestemmelser ind i det, men, som sagt, jeg beklager mig ikke derover, fordi jeg føler mig overbevist om, at vi faa det tilbage igen i en eller anden Form, og saa kunne vi jo yderligere lægge vore Hoveder i Blød og se at faa det virkelig færdigt.